

ker ordene »andet traditionelt materiale« over? Er det i virkeligheden et dække over, at cd'ere og adgang til Internet og lån af film m.v. skal overgå til brugerbetaling? Så har vi et rent kvalitetsmæssigt problem, og vi har også et stort demokratisk problem.

Jeg skal ikke her i redegørelsesdebatten komme nærmere ind på forslagene om Statens Kunstfond og de skabende kunstneres levevilkår. Det vil jeg gemme til den konkrete behandling af det efterfølgende forslag. Generelt vil jeg dog sige, at man ikke kan tale om kvalitet uden at give støtte til kunstnerisk anerkendte skabere og udøvere, som det ikke har ladet sig gøre at kommerialisere, eller som ikke tilhører den absolutte elite. De overlades i dag i virkeligheden til dårlige og ydmygende livsforhold, samtidig med at vi forlanger kvalitet. Det hænger ikke sammen, hr. minister.

Enhedslisten vil fortsat arbejde for etablering af en egentlig støtteordning, der på grundlag af objektive og subjektive kriterier tildeler skabende kunstnere en støtte, der minimum svarer til dagpengene, men som modregnes de indtægter, kunstnerne i øvrigt oppebærer. Jeg er udmærket klar over, at vi er helt alene herinde om at fremføre dette krav med styrke, men vi er så sandelig ikke alene ude i kunstnerens organisationer og i hele det kunstneriske miljø, og på et eller andet tidspunkt så må det lykkes. Det kan ikke være meningen, at vi fortsat kræver kvalitet og så ikke kan sikre de skabende kunstnere minimumsvilkår i de perioder, hvor de ikke har indtægter, som ligger på linje med en almindelig understøttelse.

Vi vil i det store og hele støtte en række af de forslag, som ministeren kommer med. Vi vil gøre alt for at få ryddet op i de modsætninger, der er mellem ord og handling, som præger redegørelsen. Men ordene er også nogle gode udgangspunkter, og dem vil vi gerne diskutere, men der skal sættes handling bag dem.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen.

Jeg ved ikke, hvor detaljeret man skal gøre diskussionen om fire københavnske teatre netop i dag. Der foregår jo forhandlinger andre steder i bygrningen om en finanslov, så det kan være, det er et meget kortvarigt problem, vi diskuterer, hvis vi bruger for meget tid på det her i kulturdebatten. Jeg skal ikke foruddiskontere noget, men det skulle da ikke undre mig,

om der kunne ske et eller andet. Men det er vel heller ikke meningen, at denne debat skal være en detaljebat, det er vel meningen, at vi skal forsøge at trække nogle grundlæggende og langsigtede linjer op, og det synes jeg også ministeren har gjort i redegørelsen.

Jeg har set i en af mine morgenaviser, at nogle – også tidligere ministre – mener, at det måske er overflødig med et Kulturministerium. Jeg vil godt sige, at for CD er Kulturministeriet for så vidt vigtigere nu end nogen sinde før, fordi vi rent faktisk mener, at kulturpolitikken og Kulturministeriets indsats i det fremtidssamfund, der tegner sig i øjeblikket, er meget, meget vigtig. Det ændrer selvfølgelig ikke noget ved, at det er svært at diskutere de ting. Det bliver til mange ord, og det præger også redegørelsen, at det bliver mange ord og også mange luftige ord, fordi kulturpolitikken i meget høj grad er et spørgsmål om holdninger i stedet for et spørgsmål om en masse praktiske detaljer. Men lad mig tage fat i nogle af de lange linjer.

Ministeren lægger megen vægt på og gør det flere steder i redegørelsen – og det har man også gjort her i debatten i dag – at vi nu skal til at prioritere kvalitet, og jeg tror ikke, der er nogen her i Folketingssalen, der kan være uenige i det. Men vi bliver måske straks lidt mere uenige, når vi skal til at diskutere, hvad kvalitet er, og jeg tror næsten, at den eneste løftede pegefinger fra CD i debatten i dag netop bliver om det spørgsmål.

Vi er ikke tilhængere af, at der bliver udviklet et smagsdommeri, der gør, at man enten fra politisk side eller fra embedsmandsside skal sidde og sige: Vejet og fundet for let! Vi mener, det er utrolig farligt. Hvad der er kvalitet for min nabo, er det jo ikke nødvendigvis for mig, og det omvendte er sikkert også tilfældet. Derfor er vi lidt kritiske over for kvalitetsdiskussionen. For os er kvalitet noget, der kan holde sin værdi, og noget, som interesserer nogle mennesker; men det siger jo ikke ret meget. At gå tættere på det begreb tror vi er farligt, og vi vil godt opfordre ministeren til at træde meget varsomt i den diskussion.

Så er der diskussionen om København kontra provinsen osv., og jeg er da enig i, at det også er vigtigt med et kulturliv i Sindal og omegn. Men jeg vil bare sige i al stilfærdighed efter at have prøvet begge dele gennem nu mange år, at jeg tror, man undervurderer provinsen. Jeg vil påstå, at der relativt er flere kulturtilbud og større kulturengagement i en nordjysk land-